

DOSKONALEC (1) *sb m*

N sg doskonalec.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, który doprowadza rzecz do wykończenia, doskonałości: Perfector, Doskonálec/ Dokończiciel.
Mqcz 116a.

Synonim: dokończyciel.

BC